

Zmarł gen. bryg. inż. pil. Tadeusz Kuziora

#Lotnictwo wojskowe #Ludzie #Obrona terytorialna 18 maja 2025

16 maja 2025 zmarł w Warszawie gen. bryg. inż. pil. Tadeusz Kuziora, zasłużony generał Lotnictwa Polskiego, dowódca 7. pułku lotnictwa bombowo-rozpoznawczego z Powidza, dowódca 3. Dywizji Lotnictwa Myśliwsko-Bombowego ze Świdwina, szef Zarządu Koordynacyjnego Generalnego Zarządu Dowodzenia i Łączności Sztabu Generalnego WP z Warszawy, dowódca 2. Korpusu Obrony Powietrznej z Bydgoszczy, komendant-rector WSOSP z Dębłina oraz członek Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP, Klubu Seniorów 3. DLMB, Klubu Generałów Lotnictwa Polskiego i Światowego Stowarzyszenia Lotników Polskich.

/ Zdjęcie: via Henryk Czyżyk

Tadeusz Kuziora urodził się 3 marca 1949 w Tarnowie, gdzie w 1967 ukończył I Liceum Ogólnokształcące. 3 stycznia 1968 wstąpił do Wyższej Oficerskiej Szkoły Lotniczej w

Dęblinie. 28 listopada 1971 promowany był na podporucznika, otrzymał tytuł inżyniera i pilota wojskowego (po ukończeniu szkolenia pilota bojowego na samolotach TS-8 Bies i Lim-2).

Przydzielony został do 8. Pułku Lotnictwa Myśliwsko-Szturmowego w Mirosławcu, gdzie wykonywał loty na samolotach Lim-6 bis. Od 3 lutego 1973 w 3. Pułku Lotnictwa Myśliwsko-Bombowego w Bydgoszczy jako starszy pilot, a następnie jako dowódca klucza lotniczego, wykonywał loty na samolotach Su-7. Od 2 października 1975 do 16 lipca 1978 studiował w Akademii Sztabu Generalnego WP w Rembertowie. Po studiach powrócił do Bydgoszczy, gdzie od 17 lipca 1978 był zastępcą dowódcy eskadry lotniczej ds. liniowych, a 12 czerwca 1979 został dowódcą eskadry.

Jako por. inż. pil. Tadeusz Kuziora był kandydatem na pierwszego Polaka-kosmonautę. W 1978 przechodził badania w Gwiezdnym Miasteczku w ZSRR w grupie wyselekcjonowanych, ostatnich czterech kandydatów (ppłk pil. Zenon Jankowski, mjr pil. Henryk Hałka, mjr pil. Mirosław Hermaszewski i po inż. pil. Tadeusz Kuziora) – pilotów przewidzianych do lotu statkiem kosmicznym Sojuz-30.

Po 7 latach służby w 3. Pułku (z przerwą na studia), 2 marca 1980 został szefem sztabu – zastępcą dowódcy. Od 12 marca 1981 do 1 marca 1983 był starszym nawigatorem w 3. plmb. 2 marca 1983 objął stanowisko zastępcy dowódcy pułku do spraw szkolenia w 7. Pułku Lotnictwa Bombowo-Rozpoznawczego w Powidzu. Przeszkolił się w lotach na samolotach Su-20 i Su-22. 9 listopada 1984 został dowódcą 7. Pułku Lotnictwa Bombowo-Rozpoznawczego. Obowiązki te pełnił do 5 sierpnia 1986.

Po przekazaniu obowiązków dowódcy pułku został szefem Oddziału Strzelania Powietrznego w Dowództwie Wojsk Lotniczych w Poznaniu (pełnił tę funkcję do 30 czerwca 1990). Po połączeniu Wojsk Lotniczych z Wojskami Obrony Powietrznej Kraju został szefem Oddziału Nawigacji w Dowództwie WLOP. Od 8 września 1991 był zastępcą Szefa Wojsk Lotniczych – szefem Oddziału Szkolenia Lotniczego. 1 października 1992 został przyjęty na Podyplomowe Studia Operacyjno-Strategiczne w Akademii Obrony Narodowej w Rembertowie. Po ukończeniu studiów, 10 sierpnia 1993 powrócił do Dowództwa WLOP, gdzie był nadal zastępcą Szefa Wojsk Lotniczych. 25 sierpnia 1994 został dowódcą 3. Dywizji Lotnictwa Myśliwsko-Bombowego i dowódcą Garnizonu Lotniczego Świdwin (dowodził nią do 25 listopada 1996).

11 listopada 1994 awansowany do stopnia generała brygady. 26 listopada 1996 otrzymał stanowisko zastępcy Szefa Zarządu Programowania Szkolenia Sił Zbrojnych w Sztabie Generalnym WP. Od 16 lipca 1999 pełnił funkcję Szefa Zarządu Koordynacyjnego Generalnego Zarządu Dowodzenia i Łączności (P-6) Sztabu Generalnego WP, a od 22 listopada 2002 komendanta-rektora Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie. Od 6 października 2004 do lipca 2007 był

dowódcą 2. KOP w Bydgoszczy. 31 stycznia 2008 został zwolniony do rezerwy. Był pilotem wojskowym klasy mistrzowskiej, z ogólnym nalotem 2000 h.

Za swoją ogromną i wszechstronną wiedzę i wielkie doświadczenie był szanowany nie tylko w Siłach Powietrznych, ale także poza nimi. Uczestniczył w ćwiczeniach w kraju i za granicą w tym na poligonie Drawsko, Ustka, Nadarzyce, Podborsko, Solec Kujawski i Polesskij. W czasie jego dowodzenia piloci szkolili się na poligonie Drawsko w odpalaniu pocisk rakietowych *powietrze-ziemia* naprowadzanych laserowo H-29Ł i telewizyjnie H-29T, przenoszonych przez Su-22M4 na belce katapultowej AKU-58 oraz na poligonie Ustka w odpalaniu kierowanych pocisków rakietowych klasy *powietrze-powietrze* R-60 do celów latających (bomb świetlnych opadających na spadochronie CP-100-M). W tym okresie dużo wysiłku włożono w udoskonalenie szkolenia i wzbogacenie bazy szkoleniowej. Dużym sukcesem było wyeliminowanie, przy ścisłej współpracy z ITWL, przestarzałego systemu deszyfracji pokładowych rejestratorów lotniczych i zastąpienie go systemem opartym na komputerach i nowszych nośnikach danych. Od tego momentu dostęp do informacji o locie stał się szybki i prosty, a organizatorzy szkolenia otrzymali skuteczny środek nadzoru. Przypadki niezdyscyplinowania w powietrzu i samowolnej zmiany zadania zostały praktycznie wyeliminowane, co zaowocowało wyraźnym wzrostem jakości i bezpieczeństwa szkolenia.

W swojej działalności społecznej główny wysiłek skupiał na rzecz obronności kraju, na utrwalanie i pielęgnację pamięci o ludziach i ich czynach w walce o niepodległość Polski podczas II Wojny Światowej i po jej zakończeniu. Był aktywnym społecznikiem uczestniczącym w działalności Stowarzyszeń mających na celu podtrzymanie tradycji narodowych, w tym ochronę godności i honoru żołnierza polskiego i integrację środowisk byłych żołnierzy lotnictwa wojskowego Sił Zbrojnych RP. Wspierał finansowo Komitet Budowy Pomnika *Chwała Lotnikom Polskim*.

Był odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2003), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1999), Złotym Krzyżem Zasługi (1989), Srebrnym Krzyżem Zasługi (1984), Złotym, Srebrnym i Brązowym Medalem *Za Zasługi dla Obronności Kraju*, Złotym, Srebrnym i Brązowym Medalem *Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny*, Medalem Wdzięczności *Chwała Lotnikom Polskim* (2018), Medalem Pamiątkowym *XXV-lecia Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego Rzeczypospolitej Polskiej* (2019), Tytułem Honorowym i Medalem *Zasłużony dla Miasta Stołecznego Warszawy* (2024), Medalem Pamiątkowym *XXX-lecia Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego Rzeczypospolitej Polskiej* (2024), Medalem Pamiątkowym *Pro Masovia* (2025), tytułem honorowym i odznaką *Zasłużony Pilot Wojskowy RP* (2001) i odznaczeniami resortowymi.

Był zapalonym narciarzem i myśliwym w WKŁ nr 90 Łoś w Witkowie i WKŁ nr 43 Cyranka przy 3. DLMB, w Świdwinie. Znał język angielski i rosyjski. Interesował się: historią lotnictwa, łowiectwem, literaturą piękną i polityką. Mieszkał z rodziną w Warszawie. Miał żonę Grażynę, syna Mateusza, synową Katarzynę i dwie wnuczki Lenę i Maję.

Ceremonia żałobna, pożegnalna rozpocznie się 27 maja 2025 o godzinie 10:00, w Domu Przedpogrzebowym, na Cmentarzu Wojskowym, na Powązkach przy ul. Powązkowskiej 43/45, w Warszawie, po której nastąpi odprowadzenie urny do kolumbarium.

© Wszelkie prawa zastrzeżone, 2007-2026 Altair Agencja Lotnicza Sp. z o. o